

Ondska rekryterar ordentliga: Hannah Arendt

Flera av mina antirasistiska vänner fokuserar sin energi på ett högerparti som kommit in i riksdagen. Detta fokus riskerar att kamouflera de effektivt onda systemen.

Hannah Arendt analyserar varför onda system inte rekryterar onda människor. Onda system rekryterar rediga människor.

Onda människor platsar inte i onda system. Fanatiker och psykopater platser inte i onda system. Onda system behöver ordentliga, omtänksamma och trevliga personer. Då fungerar onda system effektivast. Onda människor skulle få onda system att bli tröga, marginella eller självdestruktiva. Onda och otrevliga människor skulle få plikttrogna och duktiga lönearbetare att dra sig undan de onda systemen.

Våra demokratiska regeringar dödar numera flest

Vi vill nog helst förtränga att socialdemokratiska och borgerliga svenska regeringar varit med och dödat mer än en miljon "utländska" medborgare bara under mina föräldrars livstid. Detta dödande har genomförts bland annat genom vapenhandel till ungefär vartannat krig i världen samt genom utvisningar av judar och motståndskämpar till nazityskland.

Dödandet utförs också av domstolar som skyddar dödandet från att folkrörelser ska ingripa. Ett skydd som legitimeras av en lag som ser utländska medborgare som bor utanför våra gränser som rättsligt irrelevanta, eller mindre värda än privat egendom innanför våra gränser.

Krigsförbrytaren Adolf Eichmann

Efter nazitysklands fall följer Hannah Arendt rättegången mot krigsförbrytaren Adolf Eichmann. Rättegången tvingar henne att vända upp och ner på den

gångse förståelsen av hur ondskan kunde bli så effektivt ond. Det var den pliktrogne, samvetsgranne, "gode medborgaren" som genom sin lydnad genomförde ondskan.

Hennes analys gör ont i magen, men den gör den obegripliga ondskan aningen mer begriplig.

Exempelvis: Hur lyckas två ordentliga organisationer som TCO och LO genom sitt plikttrogna samarbete och löneförhandlande med vapenhandel döda flera personer än alla "våra kriminella gäng" tillsammans? (Under motsvarande tidsperiod.)

Och hur lyckas Svenska Kyrkan döda fler än alla knarkkarteller i vår närhet? Kyrkans dödande utförs genom dess innehav av vapenaktier samt besparingar i banker som investerar kyrkans pengar i vapen.

Lika sörjbara

Ifall vi skulle se alla som dödas som lika sörjbara oberoende om de är bruna eller vita, fattiga eller rika, bor i Sverige eller på andra sidan jordklotet, upptäcker vi att ondskan blir riktigt effektivt ond bara med de organisationer där det råder någorlunda frid och harmoni, trivsel och inspiration, omtänksamhet och lojalitet. Det är detta vi behöver göra motstånd mot.

Per Herngren

2014 01 04, version 0.1.3

Referens

Hannah Arendt, *Eichmann in Jerusalem: A Report of the Banality of evil*, revised enlarged edition, New York: Penguin Books, 1977.

Metod

Utgångspunkten i texten ovan är att alla är lika sörjbara. Dödandet räknas inte bort bara för att de som dödas är bruna eller bor på andra sidan jordklotet. Är vi direkt inblandade i dödande så är vi direkt inblandade, exempelvis genom att

långa vapen eller investera i krig. Detta är ett sätt att analytiskt försök undvika [metodologisk nationalism](#).

Jag menar inte att det går att mäta människors värde genom att göra människor numeriska. Däremot går det att jämföra antalet döda som utförs av olika organisationer och på så sätt visa hur dödandet av bruna värderas mindre än dödandet av vita, hur dödandet som genomförs av statliga organisationer värderas mindre än dödandet som genomförs av de som pekas ut som kriminella eller som terrorister. Detta innebär givetvis inte att de som dödas av privatpersoner eller av små organisationer skulle vara mindre sörjbara än de som dödas av stater.

När jag uppskattar och räknar antalet människor som våra regeringar under mina föräldrars livstid varit med och dödat räknar jag endast in välkända händelser, som exempelvis vår utvisning av judar till nazityskland och vår vapenhandel till de mest kända krigen. Ifall någon har resurser att mer systematiskt ta fram uppgifter om krig där vi är inblandade skulle siffran bli större.

När jag uppskattar dödandet genom innehav av vapenaktier gör jag antagandet att fem procent av vapentillverkningen faktiskt dödar (vilket är ett antagande som behöver justeras med mer fakta). Jag räknar med att Svenska Kyrkans pengar bygger vapen med hjälp av motsvarande ungefär tio procent av kyrkans totala investeringar i vapenaktier (Vapenföretagen som kyrkan tillåter sig att investera i skulle i så fall bygga vapen för högst 10 procent och andra saker än vapen för 90 procent av kyrkans investeringar i vapenföretag). Ifall fem procent av (värdet av) de vapen som tillverkas dödar skulle i så fall dödandet utföras av fem procent av de tio procent av kyrkans pengar som används för vapentillverkning: Ifall detta är ett rimligt antagande används en halv procent av kyrkans totala investeringar i vapenföretag för faktiskt dödande. Tidsperioden jag räknar på är från 1936 fram till idag. Ifall detta blir lågt eller högt räknat vet jag inte. Någon som kan tillföra analys eller fakta?

För att räkna ut ungefär hur många personer ex 1000 kr i vapenaktier dödar så borde det gå att använda totala investeringar i vapentillverkning, hur stor andel av dessa investeringar som är aktier. Och sedan ställa detta mot totala antalet döda i krig. Resultatet borde bli en ungefärlig siffra på hur många som dödas av ett givet innehav av vapenaktier. Någon som är mer van vid sådana

uträkningar?

I texten ovan räknar jag inte alls in dödandet som utförs genom icke-ingripande. Icke-ingripande är med största sannolikhet den handling som dödar flest i världen men jag kan inte komma på någon enkel metod för att ens vagt uppskatta hur många. Däremot går det att använda specifika siffror, som exempelvis hur många som dör på grund av undernäring. Det borde också gå att jämföra antalet döda i olika sjukdomar i tredje världen jämfört med motsvarande siffra i första världen, ex andelen döda i aids, magsjuka, malaria etc. Skillnaden skulle till viss del mäta dödande på grund av icke-ingripande.

Jag är filosofiskt intresserad av matematik men jag är ingen matematiker. Så jag vore tacksam för förslag på andra, smartare sätt att analysera. Poängen är inte att göra exakta, komplicerade uträkningar utan att hitta genvägar för att någorlunda enkelt göra rimliga uppskattningar. Det kan vara en poäng att då underdriva hellre än riskera att överdriva.